U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **D. T. T.**, zastoupeného Mgr. Matúšem Bónou, advokátem se sídlem v Brně, Novobranská 14, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 11. 2003, č. j. 15 Az 254/2003 – 10,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 7. 7. 2005 se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku tohoto soudu ze dne 19. 11. 2003, č. j. 15 Az 254/2003 – 10, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 20. 6. 2002, č. j. OAM-2727/AŘ-2001, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 8. 2001, č. j. OAM-2315-CU-02-C10-2001, jímž nebyl stěžovateli udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vyhoštění ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Proti předmětnému rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost již dne 24. 2. 2004 a Nejvyšší správní soud o ní rozhodl rozsudkem ze dne 23. 9. 2004, č. j. 7 Azs 152/2004 - 31, kterým kasační stížnost zamítl. Rozsudek nabyl právní moci dne 16. 11. 2004.

Překážka rei iudicatae, tj. překážka věci pravomocně rozhodnuté, brání tomu, aby věc, o níž bylo pravomocně rozhodnuto, byla znovu projednávána. Náleží mezi tzv. negativní procesní podmínky, ke kterým soud přihlíží kdykoli za řízení, a je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení. V případě jejího zjištění soud v řízení podle s. ř. s. návrh vždy odmítne.

V důsledku toho, že o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 11. 2003, č. j. 15 Az 254/2003 – 10, bylo již pravomocně rozhodnuto, Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu